

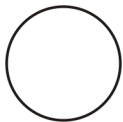
Diagram datových toků (DFD – Data Flow Diagram)

Diagram datových toků ukazuje, jak data procházejí systémem. Ukazuje, jak data jsou od vstupu do systému postupně v něm transformována, až se nakonec dostanou na výstup.

Diagram datových toků se používá v době návrhu aplikace. Umožňuje zejména funkční dekompozici případů užití. Je také užitečný pro celkové pochopení systému.

Části diagramu:

Procesy – části systému, ve kterých dochází k transformaci dat.

Úložiště dat – trvalá (soubory, databáze) i dočasná úložiště (kontejnery).

Vstupy a výstupy – externí entity, které poskytují vstupní údaje, a entity, které jsou příjemci výstupů ze systému.

Toky dat – šipky ukazují, který směrem je pohyb dat z jednoho místa do druhého.

U jednotlivých uvedených částí diagramu bývá popis, jaký je jejich význam (o jaký proces jde, jaká data jsou v úložišti, označení entit vstupu a výstupu, jaká data jsou přenášena z daného místa do druhého místa).

Pravidla pro sestavení diagramu:

- Do každého procesu musí nejméně jedna hrana toku dat vstupovat a nejméně jedna hrana toku dat z něho vystupovat.
- V procesu by mělo dojít ke změně, transformaci dat do něho vstupujících (data by neměla procesem projít beze změny).
- Každé úložiště dat musí být asociováno aspoň s jedním tokem dat.
- Každá externí entita musí být asociována aspoň s jedním tokem dat.
- Každý tok dat musí být asociován aspoň s jedním procesem, což třeba znamená, že nelze, aby tok dat z jedné externí entity směřoval přímo do jiné externí entity.

Stav může mít jméno. Pokud je význam stav zřejmý z akcí, které ho vyvolaly nebo které se v něm provádí, jméno se často neuvádí.

Příklad. Prodej knih.

